

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Jitky Zavřelové a soudců Petra Mikeše a Milana Podhrázkého v právní věci žalobce: **V. H. N.**, zastoupený Mgr. Markem Eichlerem, advokátem se sídlem Stanislava Kostky Neumanna 2052, Varnsdorf, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 12. 2021, čj. MV-186898-4/SO-2021, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 1. 9. 2022, čj. 111 A 2/2022-83,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek spočívající v tom, že až do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem se pozastavují účinky rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 1. 9. 2022, čj. 111 A 2/2022-83, a rozhodnutí žalované ze dne 14. 12. 2021, čj. MV-186898-4/SO-2021.
- II. Žalobci **se ukládá** zaplatit soudní poplatek ve výši 1 000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a to ve lhůtě 3 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) požádal o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem sloučení rodiny. Tato žádost byla zamítnuta rozhodnutím Ministerstva vnitra z 6. 10. 2021, čj. OAM-8345-26/ZM-2021, neboť žalobce přestal splňovat podmínku plynoucí z § 42b odst. 1 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), které se týká prokázání úhrnného měsíčního příjmu rodiny po sloučení. Žalovaná v záhlaví uvedeným rozhodnutím odvolání stěžovatele zamítla a rozhodnutí ministerstva potvrdila. Krajský soud v Ústí nad Labem žalobu stěžovatele proti rozhodnutí žalované shora uvedeným rozsudkem zamítl.

[2] Proti rozsudku krajského soudu podal stěžovatel kasační stížnost. Současně s jejím podáním požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Uvedl, že v ČR musí pečovat o svého nezletilého tříletého syna, který se narodil předčasně a od narození trpí vážným onemocněním střev. V útlém dětství byl opakovaně hospitalizován a operován

v nemocnicích v Ústí nad Labem a v Praze, což stěžovatel doložil lékařskými zprávami. Nyní musí stěžovatel syna pravidelně vozit na kontroly k lékařům, což stěžovatel doložil potvrzením synova ošetřujícího lékaře. Jeho manželka nemá řidičský průkaz a podniká. Při nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti by manželka na vše zůstala sama a péči o děti by nezvládla. Nucený návrat do země původu a následný dlouhotrvající proces zpětného návratu by měl fatální dopad do života celé rodiny. Manželka i děti jsou v ČR plně integrované, a nemohou proto se stěžovatelem odjet zpět do Vietnamu. Zdravotní stav nezletilého tříletého syna by návrat ani neumožňoval.

[3] Žalovaná ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku připustila, že nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti by s největší pravděpodobností vedlo k faktickému ukončení stěžovatelova pobytu na území. Jde však o zákonem předpokládaný důsledek neprodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu. S ohledem na individuální okolnosti případu však ponechala přiznání odkladného účinku na úvaze soudu.

[4] Podle § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. soud přizná na návrh stěžovatele po vyjádření žalovaného usnesením kasační stížnosti odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí krajského soudu znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou, zda by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vůbec bylo způsobilé odvrátit tvrzenou újmu spočívající v nezbytnosti vycestovat z území ČR. Soud ve správním spise a aktuálním výpisu z cizineckého informačního systému ověřil, že stěžovateli byl po celou dobu správního řízení (a v návaznosti na přiznání odkladného účinku žalobě také po celou dobu řízení před krajským soudem) vydáván *vízový štítek jako osvědčení o oprávněnosti pobytu na území podle § 47 zákona o pobytu cizinců*. Stěžovateli tedy svědčila tzv. fikce pobytu podle § 47 odst. 4 zákona o pobytu cizinců, a to nejprve do právní moci rozhodnutí o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu. V důsledku přiznání odkladného účinku žalobě krajským soudem stěžovateli fikce pobytu svědčila i před vydáním napadeného rozsudku. V případě přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, i ve vztahu k rozhodnutí správního orgánu (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS z 16. 6. 2020, čj. 8 Azs 339/2019-38, č. 4039/2020 Sb. NSS), by mu tedy toto pobytové oprávnění opět svědčilo. Lze proto uzavřít, že tvrzenou újmu spojenou s nutností vycestovat z území ČR lze přiznáním odkladného účinku odvrátit.

[6] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v nyní projednávané věci jsou zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti splněny. Nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, představuje ve stěžovatelově případě především zásah do práva na soukromý a rodinný život, který je dostatečně osvědčen tvrzeními stěžovatele ve spojení se skutečnostmi vyplývajícími ze soudního a správního spisu. Z těchto spisů nad rámec osvědčených tvrzení stěžovatele uvedených v návrhu na přiznání odkladného účinku plyne, že jeho manželka má v ČR povolen trvalý pobyt a vedle nemocného tříletého syna má stěžovatel další šestileté dítě. Obě děti se v ČR narodily a mají tu také povolen trvalý pobyt. Nejvyšší správní soud proto přistoupil k poměřování újmy, která by mohla stěžovateli vzniknout

pokračování

nepřiznáním odkladného účinku, a újmy, která by mohla vzniknout jiným osobám, pokud by k odložení účinků jinak závazného rozhodnutí došlo.

[7] Zásah do práv stěžovatele by byl v případě nepřiznání odkladného účinku podstatný, protože existuje reálné nebezpečí, že by musel opustit území ČR, kde má rodinné zázemí včetně malých dětí. Tříletý syn je navíc vážně nemocný a je zcela odkázán na péči svých rodičů včetně stěžovatele, který jediný zajišťuje jeho odvozy na pravidelné lékařské kontroly. Důsledky vycestování stěžovatele by do chodu rodiny dopadly závažným způsobem, neboť by to znamenalo oddělení stěžovatele od zbytku rodiny včetně dětí, popř. by musela vycestovat celá stěžovatelova rodina, což je však vzhledem k onemocnění syna problematické. Naproti tomu nelze z řízení před správními orgány, krajským soudem ani z jiných okolností dovodit, že by přiznání odkladného účinku mělo způsobit jakoukoli újmu jiným osobám. Lze proto dojít k závěru, že by újma hrozící stěžovateli v důsledku nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti byla nepoměrně větší než možná újma hrozící jiným osobám v důsledku jeho přiznání.

[8] Soud dále neshledal žádné okolnosti, které by nasvědčovaly tomu, že by samotné přiznání odkladného účinku kasační stížnosti mohlo být v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Řízení o žádosti stěžovatele o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu bylo zamítnuto pro neprokázání úhrnného měsíčního příjmu rodiny po sloučení, a proto nelze dospět k závěru, že by další pobyt stěžovatele na území ČR nějakým způsobem bezprostředně a závažně ohrožoval veřejný zájem.

[9] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnosti přiznal odkladný účinek. Učinil tak ve vztahu k napadenému rozsudku i napadenému rozhodnutí žalované, v důsledku čehož až do právní moci rozhodnutí o kasační stížnosti dochází k plnému pozastavení účinků rozhodnutí žalované.

[10] Zbývá doplnit, že rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku je rozhodnutím dočasné povahy a nelze z něj jakkoli předjímat budoucí meritorní rozhodnutí o podané kasační stížnosti (srov. usnesení NSS ze 4. 10. 2005, čj. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS). Usnesení o přiznání odkladného účinku může soud i bez návrhu zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly (§ 73 odst. 5 s. ř. s.).

[11] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá soudnímu poplatku ve výši 1 000 Kč, a to podle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích. Povinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit [§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích, *per analogiam*; srov. k tomu též usnesení NSS z 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32]. Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto usnesení. Podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích je poplatek splatný do 3 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým byla povinnost poplatek zaplatit uložena.

[12] Poplatek lze zaplatit buď vylepením kolků na příslušném tiskopisu (viz níže), nebo bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: 3703 – 46127621/0710, vedený u České

národní banky, pobočka Brno. Závazný variabilní symbol pro identifikaci platby je **1080522922**. Nebude-li soudní poplatek včas dobrovolně zaplacen, bude vymáhán.

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 24. listopadu 2022

Jitka Zavřelová
předsedkyně senátu

pokračování

Vyhovuji výzvě a zasílám Nejvyššímu správnímu soudu v kolkových známkách určený soudní poplatek.

podpis

.....

↓ místo pro nalepení kolkových známek ↓